

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Halina Jakubiec
Sędziowie	WSA Ewa Michna (spr.) WSA Janusz Kasprzycki
Protokolant	sekretarz sądowy Renata Nowak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 czerwca 2019 r.
sprawy ze skargi Pawła Szaflarskiego
na pismo Burmistrza Miasta i Gminy Koszyce
z dnia 21 stycznia 2019 r. nr SG.0008.2.2019
w przedmiocie odmowy udostępnienia dokumentów
postanawia:

odrzucić skargę

Na oryginalnym wykopie podpis:
Za zgodność
Sędziowie
Agata Zielińska-Panowska

Wyrok/Postanowienie z dnia 12.06.2019
sygn. akt III SA/Kr 278/19
jest prawomocny (e) od dnia 15.08.2019

Starszy Referendarz Sądowy
Renata Rańcka

Uzasadnienie

Paweł Szaflarski (skarżący) w piśmie z 15 stycznia 2019 r. powołując się na mandat radnego i art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 506) wystąpił do Burmistrza Miasta i Gminy Koszyce z wnioskiem o udostępnienie mu w formie kserokopii wszystkich złożonych i podpisanych przez pełnomocników ds. konsultacji zestawień wyników konsultacji dotyczących wniosku o nadanie statusu miasta miejscowości Koszyce – prowadzonych we wszystkich sołectwach Gminy Koszyce (wszystkie złożone załączniki Nr 2 do Zarządzenia nr 168/2017 Wójta Gminy Koszyce z 7 grudnia 2017 r.).

W odpowiedzi na wniosek skarżącego radnego, w piśmie z 21 stycznia 2019 r. Burmistrz Miasta i Gminy Koszyce poinformował, że wyniki konsultacji wniosku o nadanie statusu miasta miejscowości Koszyce, nie mieszczą się w obszarze zadań i kompetencji rady gminy z uwagi na to, że stanowi ona procedurę nadania statusu miasta mieszczącym się w zakresie zadań organu wykonawczego gminy (art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym).

Skarżący wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie skargę na ww. pismo Burmistrza Miasta i Gminy Koszyce domagając się zobowiązania organu do udostępnienia mu żądanej informacji.

W odpowiedzi, organ wniósł o odrzucenie skargi wskazując, że zgodnie z art. 58 § 1 pkt 5a w związku z art. 50 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu i sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 z późn. zm.) i art. 101 ust. 1 z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 994 z późn. zm.) sąd powinien odrzucić skargę jeżeli interes prawny lub uprawnienie wnoszącego skargę na lub akt, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6, nie zostały naruszone stosownie do wymagań przepisu szczególnego. Organ podniósł, że stroną w postępowaniu toczącym się na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym może być jedynie podmiot, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone zaskarżoną uchwałą. W rozpoznawanej sprawie

skarżący jednakże nie wykazał aby zarządzenie naruszało jego prawa. Organ powołał się na postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 26 marca 2018 r., III SA/Kr 99/18 oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego z 25 października 2018 r., II OSK 2539/18.

W odpowiedzi na wezwanie Sądu, skarżący podał, że jego skarga nie została wniesiona w trybie art. 21 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1330 z późn. zm.). Zaznaczył, że skargę wniósł jako radny Gminy Koszyce oraz członek Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Koszycach.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie zważył co następuje.

Skargę należało odrzucić.

Sąd administracyjny nie sprawuje kontroli nad rozstrzygnięciami związanymi z działaniami radnych podejmowanych w trybie art. 24 ust. 2 o samorządzie gminnym. Zgodnie z powołanym przepisem w wykonywaniu mandatu radnego radny ma prawo, jeżeli nie narusza to dóbr osobistych innych osób, do uzyskiwania informacji i materiałów, wstępu do pomieszczeń, w których znajdują się te informacje i materiały, oraz wglądu w działalność urzędu gminy, a także spółek z udziałem gminy, spółek handlowych z udziałem gminnych osób prawnych, gminnych osób prawnych, oraz zakładów, przedsiębiorstw i innych gminnych jednostek organizacyjnych, z zachowaniem przepisów o tajemnicy prawnie chronionej.

Reakcja, czy też bezczynność (niereagowanie) podmiotów wymienionych w powołanym przepisie – nie podlega kontroli sądu administracyjnego. Sprawy te nie zostały bowiem wymienione w art. 3 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Sąd zwraca uwagę, że w sprawach „wykonywania mandatu radnego” po obu stronach występują organy władzy publicznej – zasadniczo więc, jeżeli nie ma wyraźnego przepisu co do rozstrzygnięcia sporów w tym zakresie, to nie można domniemywać właściwości sądu administracyjnego.

Należy podkreślić, że skarżący wykluczył potraktowanie jego skargi jako wniesionej w trybie art. 21 ustawy o dostępie do informacji publicznej, co umożliwiłoby kontrolę sądu administracyjnego.

Niemożliwe było również rozpatrzenie wniesionej skargi jako skargi na działania lub bezczynność w trybie art. 101 i art. 101a ustawy o samorządzie gminnym, ponieważ tego typu skarga wymaga wykazania „naruszenia interesu prawnego”. Skarżący takiego interesu nie wykazał.

Jak słusznie wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w ww. postanowieniu z 25 października 2018 r., II OSK 2539/18 kryterium „naruszenia interesu prawnego”, na którym oparta jest legitymacja do wniesienia skargi na uchwałę lub zarządzenie organu gminy oznacza, że akt ten musi naruszać interes prawny skarżącego, który **musi być własny, indywidualny** i oparty o konkretny przepis prawa powszechnie obowiązującego. Skarżący nie występował we własnej, indywidualnej sprawie, ale działał jako radny – realizując funkcje publiczne.

Na dodatek skarżący nie wykazał związku pomiędzy żądanymi informacjami, dokumentami – a własnym, indywidualnym interesem.

Sąd uznał więc wniesiona skargę za niedopuszczalną i ją odrzucił na podstawie art. 58 § 1 pkt 1 i pkt 5a Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Przewodniczący Sąd
Za zgodność
Specjalista
Katarzyna Ziarno-Platrowska